

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg.:	
		Zł.	gr.
236	Miedź:		
	a) w gąskach, sztabach lanych, katodach	200	—
	b) w wiórkach, opiłkach, złomkach, również miedź cementowa w proszku i brykietach	150	—
237	Kadm w wiórkach, opiłkach, złomkach	150	—
238	Nikiel i aluminium:		
	a) w gąskach, sztabach lanych, katodach, sześciannach i kulkach	300	—
	b) w wiórkach, opiłkach i złomkach	220	—
239	Spiż, bronz fosforowy, mosiądz, tombak, argentyń (nowe srebro), brytanja:		
	a) w gąskach, sztabach lanych	150	—
	b) w wiórkach, opiłkach i złomkach	100	—
240	Cyna:		
	a) w gąskach, blokach	600	—
	b) w złomkach, również odpadki	500	—
241	Ołów w złomkach i odpadkach	50	—
242	Szmaty, skrawki tkanin, stare liny, powrozy i sznurki, skrawki papierowe i makulatura	15	—
243	Blonnik roślinny (celuloza, masa przyrządzona chemicznie ze szmat, słomy itp. sucha i wilgotna)	—	70
244	Nasiona lnu	5	—
245	Nasiona rzepaku i rzepiku	4	—

§ 2. Pozwolenia na wywóz towarów w § 1 wyszczególnionych, wydane przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu i do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze niezrealizowane, ważne będą przez czas w tych pozwoleniach wymieniony. Przy odprawie wywozowej tych towarów nie będą pobierane cła wywozowe.

§ 3. Towary, wymienione w § 1 nieobjęte dotychczasowymi przepisami o zakazie wywozu, będą w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wolne przy wywozie od opłaty cła wywozowego, o ile nadawca udowodni oryginalnymi dokumentami przewozowymi, że nadanie tych towarów do przewozu koleją lub drogą wodną nastąpiło najpóźniej w dniu, poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

797.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 września 1924 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra.

Na mocy §§ 3, 4, 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra (Dz. U. R. P. № 79 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy opuszczający granice Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo wywieźć ze sobą następujące przedmioty złote lub srebrne do swego własnego użytku:

- 1) jeden zegarek kieszonkowy z łańcuszkiem lub dewizką, względnie zegarek z bransoletą;
- 2) cztery pierścionki, włączając w to i obrączki ślubne;
- 3) jedną bransoletkę (prócz bransolety przy zegarku);
- 4) dwie pary kolczyków;
- 5) jedną broszkę;
- 6) jedną torebkę damską;
- 7) dwa krzyżyki lub medaliki z łańcuszkiem na szyję;
- 8) jeden medaljon z łańcuszkiem na szyję;
- 9) jedną papierośnicę;
- 10) dwie sztuki binokli lub okularów;
- 11) jedną lornetkę;
- 12) trzy pary spinek do bielizny męskiej;
- 13) dwie szpilki do krawatu;
- 14) jeden kubek;
- 15) po jednym nożu, widelcu, łyżce i łyżeczce;
- 16) wszelkie monogramy, upiększenia i okucia na przedmiotach osobistego użytku wywożącego, jako to: na lasce, teczce, torebce, portfelu, przyborze toaletowym i t. p.

§ 2. Opuszczający granice Rzeczypospolitej Polskiej może wywieźć ze sobą także inne przedmioty osobistego użytku złote i srebrne, niewymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, jak również może wywieźć dowolną ilość przedmiotów osobistego użytku, w powołanym paragrafie ilościowo do wywozu ograniczonych, z tem jednak, aby wszystkie wywożone przez jedną osobę przedmioty złote i srebrne, łącznie z przedmiotami wymienionymi w § 1 niniejszego rozporządzenia, nie przekraczały maksymalnej wagi: przedmioty złote łącznie 250 gr., a przedmioty srebrne łącznie 2.000 gr.

§ 3. Złoto i srebro we wszelkiej postaci, w szczególności monety oraz wyroby z tychże kruszców, przywiezione z zagranicy, są dozwolone do powrotnego wywozu zagranicę na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez właściwy urząd celny, względnie placówkę granicznej kontroli skarbowej, a stwierdzającego wwóz tych kruszców

do kraju. Zaświadczenia te w terminie dwumiesięcznym od daty ich wystawienia uprawniają do wywozu tych samych przedmiotów, na które opiewają, przez wszystkie urzędy celne, względnie na granicy polsko-gdańskiej przez wszystkie placówki kontroli skarbowej.

§ 4. Złoto i srebro, przywiezione z zagranicy w celu przeróbki (czynny obrót uszlachetniający), może być z powrotem wywiezione zagranicę w przerobionej postaci tylko za specjalnem zezwoleniem władzy, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia. Do otrzymania takiego zezwolenia mają prawo osoby, legitymujące się zaświadczeniem wwozu odpowiedniego kruszcu (§ 3) w ilości pokrywającej tę ilość kruszcu, która była zużyta na wywożone wyroby.

W wypadkach, podpadających pod niniejszy paragraf, zaświadczenia wwozu, okazywane w celu otrzymania zezwolenia na wywóz, mogą opiewać na dowolne nazwisko.

§ 5. Zezwolenia na wywóz złota i srebra we wszelkiej postaci, w zasługujących na uwzględnienie a wyżej nieprzewidzianych wypadkach, wydają izby skarbowe, względnie Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, w następujących miejscowościach:

- 1) w Warszawie — dla województw: warszawskiego, lubelskiego i białostockiego;
- 2) w Łucku — dla województw: wołyńskiego i poleskiego;
- 3) w Wilnie — dla ziemi wileńskiej i województwa nowogródzkiego;
- 4) w Łodzi — dla województwa łódzkiego;
- 5) w Poznaniu — dla województwa poznańskiego;
- 6) w Grudziądzu — dla województwa pomorskiego;
- 7) we Lwowie — dla województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego;
- 8) w Krakowie — dla województwa krakowskiego;
- 9) w Katowicach — (wydział skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) — dla województw: śląskiego i kieleckiego;

W wyjątkowych i nagłych wypadkach kierownicy kolejowych urzędów celnych, względnie na granicy polsko-gdańskiej kierownik inspektoratu kontroli skarbowej dla dozoru walutowo-akcyzowego w Tczewie oraz kierownicy placówek tejże kontroli, mogą zezwolić na wywiezienie zagranicę przedmiotu złotego lub srebrnego, niewymienionego w § 1 lub ponad wskazaną w § 2 niniejszego rozporządzenia maksymalną wagę, o ile przeznaczenie tego przedmiotu do osobistego użytku wywożącego nie nasuwa żadnej wątpliwości.

§ 6. Od postanowień izb skarbowych, względnie wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, w sprawach, objętych niniejszym rozporządzeniem, przysługuje w terminie do 14 dni prawo odwołania się do Ministerstwa Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r.

o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra (Dz. U. R. P. № 79 poz. 770).

Minister Skarbu *W. Grabski*

798.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei

z dnia 17 września 1924 r.

o zamknięciu sprzedaży obligacji Serji I 10% pożyczki kolejowej w sumie 50.000.000 złotych oraz o ustaleniu planu umorzenia dla tej sumy i sposobu obliczania wypłat z tytułu tej pożyczki.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 stycznia 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej (Dz. U. R. P. № 5, poz. 40), §§ 9, 10 i 14 p. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351), oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych (Dz. U. R. P. № 36, poz. 385), zarządza się co następuje:

§ 1. Sprzedaż obligacji Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej zostaje zamknięta.

§ 2. Ustala się sumę wypuszczonych obligacji Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej, wynoszącą 50.000.000 złotych wartości imiennej i dla tej sumy ustala się załączony plan umorzenia.

§ 3. Ustala się sposób obliczenia kursu złotego przy wypłatach za ubiegłe kupony i umorzone obligacje Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej przez określenie wartości złotego, jako równej wartości dziewięciu trzydziestych pierwszych części grama czystego złota, według kursu, obowiązującego w dniu dokonania wypłaty zgodnie z obwieszczeniem Ministra Skarbu, wydanem na podstawie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych (Dz. U. R. P. № 36, poz. 385); w tych jednakowoż wypadkach, gdy z dokonanego na tej podstawie przerachowania przypada do wypłaty kwota mniejsza, niż imienna wartość podlegających zapłacie obligacji i kuponów — wypłaca się sumę, równą tej imiennej wartości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*